

C S U R G Ó É S V I D É K E

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20 fillér.</p>	<p>Társ-szerkesztők: DR. NAGY SÁNDOR, ügyvéd. MATTER JÁNOS főgimn. tanár.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvnyomdája, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők Hirdetések jutányosan számítanak.</p>
--	--	---

Ünnepek után

Elmultak a karácsonyi szentnapok, az újév ünnepe is elmúlt. Örömmel esik jelezni, hogy a vallásos hit megnyilatkozott még olyanoknál is, kik ritkán keresik föl az Úr házát. — Megadtuk tehát az Istennek, a mi az Istene; de ugyanekkor megadtuk az embernek is azt, a mi az embere. Vagyis mulattunk is; de legtöbbször otthon a családi körben, mert ha valamely ünnep, úgy a karácsony az, mely a családi otthont szinte szinte szentélyivé varázsolja át. — A családtagok otthont maradnak, legfőképpen a legintimebb baráti viszonyban álló családok keresik föl egymást, hogy a meleg tandalónál barátságos eszméket cseréljenek; búsljanak az egymás baján, örüljenek az egymás örömnél.

Az év utolsó napja a Szilveszterest már rendszerint több család és ismerőst vonz egymás közelébe. — Majd ilyen, majd olyan szórakozások, mulatságok esnek meg. Az óra tizenkettőt üt, ott vagyunk az újév és új század küszöbénél. — Meleg kezsorítások a társaság körében, cigánytűs, palack-durrogatás és reggel azt írjuk, hogy 1901. évben élünk.

Élünk benne már hatodik napja. Nincs eddig panaszunk az 1901. év ellen. Még most is a karácsonyi nagy napok s a szilveszter — újévi ünneplesek

hatása alatt állunk; még mindig jó barátoknak és testvéreknek ismerjük egymást.

A mai nappal kezdődik a farsang. Ilyenkor is sok a barátságos összejövetel; mert majd ez, majd az a kör, kiubb, társul... stb. rendez barátságos összejövetelt, felolvasó esélyeket, táncmulatságokat. Összejönnek ezek, összejönnek azok. Kasztokra és nem-kasztokra osztva jelen meg a közönség az ily alkamakor, de legtöbbször a kasztrendszer az uralkodó, már anyajában, hogy pl. a tűzoltók mulatságán nincs jelen a honorációr, az urak mulatságára pedig meg tan a legbecsületesebb iparos vagy kereskedő sem bukkanhat be.

Ez a gögös negyuri rendszer a civilizált európai népek között kiválóan a magyar ember tulajdona, azaz pardon a spanyolnak is ugyanilyen a természetű. — Annyi sok az előveve, keresztneve egy-egy spanyol grandnak, hogy az arisztofeneszi hetvennél több összetételből álló szó kikerülne belőle, anélkül, hogy hamarosan tudnók melyik a tulajdonképeni vezetéknév és melyik a keresztnev? Azután meg a nagyságos, méltóságos, ekszcellencias, főmagaságú, fenséges címek mennyire elterjedtek Európaszerte, hogy minél több válaszfal ékelődjék be az emberek közé.

Legokosabb a francia. Elnök ur, mondja az állam fejének, aszonyom,

mondja az elnök ur feleségének az iparos vagy kereskedő, a kiket estélyükre hittak a legelőkelőbb családok közé. És a társaság jól érzi magát, nem keres gáncsokat egymáson; a testvériség itt valóban megnyilatkozik.

Itt a farsang. Kiváncsiak vagyunk hogy mennyire olvadnak majd egybe a különböző társadalmi elemek; kíváncsiak vagyunk, hogy mennyi van bennük a könnyed francia szellemből és mennyi a büszke grandokéból.

De lehet, hogy mi talán egy csodálatos „mixtum compositum” vagyunk, kik csuszva-csuszunk a fölöttünk állók felé; a velünk egyenraguakkal, ha pár garassal többünk van, foghegyel beszélünk; a kik pedig rangunkon aluliak azoknak ha elfogadjuk köszöntését, tartásuk szerencsésnek; ha pedig egy magnás fog velük kezét, tegyenek úgy mint néhány nagykarolyi iparos, a kik, mert Karolyi István gróf velünk valamelyik képviselőválasztásakor paruláztott, többé nem a jobb kezüket nyújtották ismerőseik felé, hanem a bal, annyira megszenteltnek érezték jobbukat a főnri keznyújtás által.

A hol ilyen disztinkciók vannak az egyes társadalmi osztályok között; a hol a címek vagy egy-egy ordó a sokaság lenézeset vonja maga a hol még a legjóravalóbb kereskedő vagy iparos szinte boldognak érzi magát az ugynevezett nagyoknak kegyes fejbőlítésért

TÁRCA.

nővid elmékedések.

Időközönként írja Andromeda.

A ki megbotránkozik...

Az emberek különféle dolgok fölött szoktak megbotránkozni. Egyik megbotránkozik azon, hogy Miháldi Lajos gimnázistalétere már is sarga kamáslit hord, másik, hogy Remegi József első éves preparandista létere hosszuszárú pipával kiált az utcaajtóba és fumigálja a világot.

Ha a kis menyecske szívesen elbeszélget valamely fiatal emberrel, a vénasszonyok körmét, husát szedik le az egymás közti beszélgetésben az ártatlan teremtesnek; az asszonyok, a kik még szeretnék az udvarlást, de csak ritkán jutnak hozzá, távol tartják magukat a menyecske körétől, mert szerintük gemain személy, az istenadta; a leányok pedig természetes, hogy a legörbébb szemmel néznek rára, mert hát elkapkodja előlük az udvarlókat.

Megbotránkoznak tehát egy semmiért és pusztán irigységből felfújják magukat; majd haragra gyúlnak es, mert a harag rossz tanácsadó, annyi rossz hír kezd keringeni először szűkebb, majd tágabb körben X. Y. Z. fiatal asszony felől, hogy, ha mindaz igaz volna, a mit róla mesélnek; akkor a napnak minden felőrájában egy új udvarló jönne, a másik meg kiugrana az ablakon; az asszony

ajka a folytonos csókolódzástól megdermedne; az éjjelt is szakadatlan tivornyázás között töltene; mássa számára vinné az arckenőcsőt s a püdert; valóágos ciporaktár lenne a háza; női divatkereskedő nagyboltot nyithatna ruhatarából.

Ez egy jelenet a hölgyek megbotránkozásából; terjünk vissza a megbotránkozó férfiakra. — Ők sem különbek a deakne vásznánál. Többször a más malmában örülnek. Mások háza előtt söpörnek.

Kartyási Jenő megbotránkozott azon, hogy Szerény Emed csendes tartit játszott nap-nap után, holott ő most, az egykor megbotránkozott férfiú játszsza az alsóst, a makaót.

Igy vagyunk Szatmáry Csauával is. Megbotránkozik alantosai hanyagságán; följelentéseket tesz s mit nyer vele? Azt, hogy lekonyul az orra; alantosai pedig fenhordják az orrukat s ok botránkoznak a megbotránkozó botránkozásán.

Legeredetibb megbotránkozás az, mikor valakinek az elevenjőre, tapintanak. — Az ilyen a szíve legszentebb szentélyében lévő humánus érzés nevében tiltakozik a botránvos dolgokat felhozók ellen.

-- Skandalum, kiált föl, az uzsorás, hogy Estók Peter uzsora-kamatot szed. Pedig Estók csak tízes kamatot kap, míg a megbotránkozó ötven percentes kamatot szedett s mai nap az uraktól tizenketteset, a parasztoktól a tizenötöt szedi be.

Önzetlen Pál mindig tudja, hogy pl. Barua Izó hivatalára 100 darab szivart kapott, Kövér Józsi pulykát. Botránkozik, hogy tarsai megvesztegethetők; de, hogy ő maga finom borokat iszik, melyekért egy kr.-art sem fizetett, azt természetesnek találja.

Szóval ott keresünk gáncsokat, a hol magunk vagyunk a legsebezhetőbbek. A kapzsi megbotránkozik, ha más hosszas és türelmes várakozás után behajtja jogos követelést A fősvény az adakozóra ráfogja, hogy a penzt a fogához veri. — Más meg, a ki a forjúból fejös tehénet, a fejos tehénből elefantot szeretne előteremteni és megfejné, tára a bak-kecskét, elmondja szomszédjáról, hogy állat- és embernyuzó, bátor ez a légynek sem vét.

A ki az ugyanegy városban lakó embertársaival folytonos veszekedésben és pörlekedésben él, ráfogja akár az egész városi közönségre, hogy botrányt hajhász s a ki mindjárt reggel pohár száma nyeli a snapszot és dadog, mikor beszélni kellene, pereátot mond emberre, újságra, ha egy — egy részegeskedő alakot bemutatnak.

Ah! de ne tovább. A megbotránkozó — kivételek vannak — maga a tulajdonképeni botránkyó. Másokban a törekvést, az erényt nem veszi észre s elítél olyanokat, kiknek nevét még ajkára sem volna szabad vennie, mert oly magasán állanak a megbotránkozott fölött gondolkodás, tett, erkölcs és jellem tekintetében (Idővel folytatjuk.)

vagy leereszkedő mosolyáért, ott lehetetlen hogy egy-beolvadjanak a különböző társadalmi rétegek; sőt minél tovább haladunk az az idővel, mindinkább nagyobb válaszfalak kezdenek emelkedni ember és emberközött; s épen a magót fölvilágosodottnak tartó kor nemzedéke szeméremhályog ereszkedik.

Egyenlőségről, testvériségről beszélünk, mikor épen az ellenkezőjét mutatják tetteink; hangoztatjuk a fölvilágosodottságot, a mikor sötétség majdnem rabbiiméseket készíti rakni megújodni vágyó szelemünkre. Haladnak a tudományok s haladunk mi is azokkal, vagyis tágul ismereteinkre de más tekintetben visszavágyunk a régi multba, a hol kasztoakra volt osztva a nép.

A farsang tehát, mely mulatságok révén hivatva volna, hogy összetömörítse a társadalmat, ezt elérni sem nálunk, sem másutt nem fogja. Mulatni ugyan fogunk ebben a farsangban is, mint az előző évek hasonló szakában; de hasonlóan az előbbi évek mulatságaihoz gondosan figyelni fogunk, hogy ha kabátunk egy iparos vagy kereskedő kabátjához ért, azt másnap kikétfeltetjük... stb.

Igaz, hogy nem kívánhatjuk senkitől, hogy a k rpa közé keveredjék; de nem is erről van szó. Egy uri osztályhoz tartozó nem mehet akármilyen mulatságra, de meg az iparos vagy kereskedő sem. De vannak olyan mulatságok a hol a most említett három osztály találkozhatik, anélkül, hogy az uri ember vesztene nimbusából, és anélkül, hogy a másik két osztálynak alázkodnia kelljen, mert egy u. n. ur vele szóba állott.

Ez az osztályok közti ellentét-kihegyezés, sajnos, napirenden van s így törtémi azután, hogy a legéletrevalóbb egyesületek bomladoznak. — Itt van a szomszéd Nagy-Kanizsa. Több egylete, klubja van. Tizenhárom-tizennégy évvel ezelőtt a „Polgári-Egylet“ virágzott legjobban: úgy, hogy a kanizsai „Társas Kör“ majdnem felszámolni készült. Ma megfordítva áll a helyzet, a „Társas Kör“ virágzik és tengődik a Polgári Egylet. — Hogy miért, könnyű megmondani. A míg a „Polgári-Egylet“ valóban polgári egylet volt, a hol az ur, iparos és kereskedő naponta találkoztak, barátságosan eszmet cseréltek, külső fényeskedésekre, cerimóniákra nem gongoltak virágzott és gyarapodott az egyesület vagyona: mihelyt azonban az egylet-alapító iparos és kereskedő polgárokat kezdtek észre nem venni az urak, az egylet alapeleme ott hagyta a nagyuri kört, mely most keservesen küzd.

De még egyet. Hol vannak a mi egykori dalköreink? Sehol. Mintha csak mindennek el kellene posványosodni. Még az ugyanazon testületek és társulatok kebelében is dulia kell bizonyos meehasonlásoknak, hogy, a mi a társulás eszméjében fölemelő volt az elpusztuljon s felüsse fejét az ami elősegíti a megbomlást.

Két példa a sok közül, melyek megszívlelésre méltók és méltók, hogy gondolkozzunk fölöttük a rövid farsang után jövő nagybőjtben.

Elmultak a karácsonyi szent napok

el az újév ünnepe. Szívünk hevül, lelünk még most is emelkedik a rátok való vissza emlékezésnél; mert úgy éreztük, hogy legalább ezeken a napokon testvéries érzés hatotta át a kebleket; az Isten háza rangkülönbség nélkül befogadott mindenkit, ezzel is tanítva bennünket arra, hogy egyenlők vagyunk!

H i r e k.

— **Személyi hírek.** Kiss József papai teológiai igazgató-tanár volt csurgói professzor és Deák papai főgimnáziumi tanár december 29. és 30-ikán Csurgóra tartozkodtak. — **Erdősy** Bódog cisztercita tanár vissza utazott Szekesfehérvárra.

— **Kinevezés.** Ő telege a király a m. kir. honvédség tartalékában 1901 január 1-én ranggal Bolgár Dezsőt, tanítóképző intézeti gazdasági szaktanárt, hadnaggyá nevezte ki s egyúttal a 20 gyalogezredből a 16-ik gyalogezredhez helyezte át.

— **Öngyilkosság.** Marek Tamás kőműves mester telege dec. 29-én az esteli órákban beleugrott a lakásukhoz közel eső kútba. Mikor a kútból felhozták, a labcsontjai el voltak törve s nem volt már életben. — Mondják, hogy a szegény asszony tudóbajos volt s a napjai már meg voltak számlálva. — Keserves perceit megrövidítendő, szánta el magát e borzalmas tetre.

— **Beszámoló.** Az országgyűlési képviselők, lejáróban lévén az öt éves mandátum, beszámolókat tartanak. Hír szerint Szalay Károly csurgói képviselőnk is tartott beszámolót a karácsonyi időben, de nem Csurgón, hanem Gyekenyesen s lehet, hogy más falukban is. — A csurgói kerület választóinak nagy része nagyon kíváncsi, hogy tisztelt képviselőnk micsoda elveket vall most, mikor az Ugron — pártból kilépett, a Kossuth-párthoz nem csatlakozott; de a néppárt tagjai közé sem iratkozott be, a szabadelvű pártba pedig, hogy belepett volna, arról sincs tudomásunk.

— **Szilveszter-nap.** Az ev. ref. s a róm. katolikus templomban dec. 31-iken délután hálaadó istentiszteletek tartottak. Azonfelül a katolikusoknál ejfeli mise is volt, a melyen óriási számú közönség volt jelen.

— **A színészek távozása.** Fekete Miksa színtársulata dec. 30-ikán Alsó-Lendvára távozott, a hol január 1-én a Gesakkal kezdte meg előadásait. Kivanunk nekik jó sikert és bő aratást.

— **Vége a vakációnak.** A tanítóképző intézeti ifjak, valamint a gimnáziumbeliek jó egészségben megérkeztek január 2-ikán. Az előadások január 3-ikán kezdődtek. — Az első feleletek — mondják — kissé dőcögősek voltak; de most már a tanárok s a tanítványok teljesen benn vannak a régi kerékvágásban; városunk pedig deákjaink megerkezésével újra megnepesedett.

— **A most felállított hídmérleget** Remenyi Samu vette ki berbe a városból 150 koronáért. A Széchenyi-téren lévő mostani mérleget bódé eltűnt s ezzel is odaértünk hogy egy diszteléséggel kevesebb lesz újfalunkban, hogy idővel a kút is szivattyuskút legyen s feje vetessek a disztelen fenyűnek, melynek szomorú alakja még a legvidamabb emberek szemében is búkonyeket fakaszt.

— **Az újév.** Már az ő-évben beköszöntött az újév, mert a hány cigánybanda csak van Csurgó községekben, már Szilveszterkor gratuláltak, hogy az újév reggelen tovább folytassák a meg meg nem látogatott helyeknél a muzsikálást. Gyermek, masok egymásnak adtak at a kincset, hogy boldog újévet mondjanak; levelhordó korektúra-szállító, ilyen-olyan alkalmazottak, keményseprők stb. stb. egymásután jöttek. Majd egyes üzletemberek is elküldték számláikat, a minél előbb való kiegyenlítést emlegetve. De jöttek azután más gratulácók is nevjegyen, képes levelezőlapon helyből, könyvekből majd mesze s virékről. Így volt ez különben a multban s így lesz ez a jövőben is. Meg csak azt kell

megemlitenünk, hogy az éjfélutáni eső reggele hónap engedett helyet s január 1-én egésznap szitált a hó s oly hideg szel fujdogalt a minot meg ezen a teien januárig nem réztünk. Ez a hideg napról-napra fokozódik. Deli órákban is 8 fokos hideget jelezhetünk. Este es reggel 13—15 minusz fokra száll le a kéneső.

— **Szilveszter estélyen** fölülfizettek: Csepinszky Pál, Jünker Gusztáv, Sárközy Andor, 1—1 koronát, Vago Gyula, 2 koronát. Fogadják ez uton is az Egylet köszönetét. Kedves kötelességet teljesít az egylet választmánya, miat a rendezőség, midon e helyen is köszönetet mond Sreier Beláné urnónek, Melitsko Ella, Ham Annuska, Schlegel Vilma kisasszonyok, Sandor Jozsef, Engel G. István, Bárány Géza, Bauss Oliver uraknak szives közreműködésükért, melylyel az estély fenyt nagyban emeltek. Ugyzintén köszönet a tombolatárgyak szives adományozóinak is. Egy uttal kijelenti a rendezőség, hogy az Agence Tracsban senkit sereni nem akart s ha valakit mégis megszerett volna, ezennel bocsánatot kér.

A Szilveszter-estélyen talaltatott egy rubinkó és egy legyező, a tulajdonosok forduljanak dr. Eln Kálmanhoz.

Karcolatok.

a Som. Csurgói Korcsolya-Egylet Szilveszter-Estélyéről.

Előhangulat. Ugy mondja valaki, hogy az élet nem mas, mint hangulat. Ez kétségbevonhatatlan s miutan így áll a dolog, akkor az is igaz, hogy a hangulat annyi, mint az élet. Ebből pedig önként következik, hogy Szilveszter-estély annyi mint az élet, mert, ha valahol volt hangulat, e nyomon végig kell haladnom s keresnem kell azt, hogy minok voltak azon előhangulatok, melegekből Szilveszter-estélyünk kedélyes hangulatharmoniaja kinőtt.

Jesszus! Megint előkép! Micsoda unalmas dolog, micsoda utánzás. Igazán kivessz az emberektől az eredetiség, a szellemes ötlet. Mit lehet varni egy ilyen mulatságtól... Baiett táncosno föllepte! Uram ne hagyj el! Hogyan vigyem el a leányamat?! Csak nem akarja a rendezőség, hogy a fiatal teremtesek meglássák egy táncosno bokáját, talán még a... fodrát is. Mily romlott is ez a világ... Kik rendezik ezt az izet, hangversenyt, vagy micsodát? Hangverseny? És ezt előképpel kell kezdeni! No hiszen ezek értenek valamibez. Mert nem kerdeznek meg valakit, a kinek siunje van, az nyesmiket? Láttak volna csak az bait a melyet mi rendeztünk a szegedi árvizkárosultak javára. Mi arvizzel kezdtük a programot... Nézd csak nézd! Ezek is elmennek az estélyre! Pedig biztosan ott lesznek, hiszen a nevük is ott van a rendezőség közt. No ez nevéteséges. Ezek a jó urak azt hiszik, hogy az ember csak arra van teremtvé, hogy Peterrei, Pallai egy levegot szivjon. De már abból semmi sem lesz...

Műsor. Párba után; előkép. A hatás nagyszerű; elragadó pózok, kifogástalan vilagitás. Zongorajatek hegedű kísérettel. Zajos tapsvihar, melyet méltan előlegezett a közönség a bájos művésznőnek, ki distingvált finom jatekával egyszerre első föllepével megnyerte a hallgatóságot és általános lon az óhaj, többször is élvezhetni művészet. Mimi mamaja; fölolvásás. Rövid, velős találó helyi vonatkozásokkal. Kar, hogy a kissé gyors előadás miatt egy-két hely nehezen volt érthető. Gratulálunk. Felolvasásokban ugy sem bővítködtünk s kívánjuk, hogy ez az első föllepés hosszú sorozatnak legyen kezdőpontja. Az ő egészségére; előkép. Csinos jelenet, bájos mosolygó arcok; kifogástalan alakítás, meg a fekete szoknya részéről is. Zongorajatek négy kezze. Csupa erő, csupa tűz, hogy is ne; két fiatal ember ad elő egy nászindulót. Utána szóló zongorajatek. Kötő technika, finom érzés. Ballett-tánc. Sikerült trefa, remek mozdulatok, kacér pillantások, valódi cigarettafüst. Az ígert meglepetések a szünóra alatt mentek végbe, azért róluk ott.

Az asszonyok is mulatnak. Megszólal a zene. A közönség mozgolodik. Bájos arcok végig tekintenek a termen, ragyognak a sze-

mek: van elég, sőt sok táncos. Ugy hiszem ennél kedvesebb meglepetést a rendezőség alig találhatott volna ki. El is tűnedezték egyenként a fekete ruhás férjek s a magukra maradt hölgyes sportok lassacska a táncoló párok sorába kerülnek. Az egyik ablaknál három hölgy beszélget. Ma kitáncoljuk magunkat kedvünkre. Oh én csak akkor táncolok, ha az uram felkér. Oh bár kedvemre való táncos jöjjön, sohajt a harmadik A vagy teljesül; frakkos ur közeleg s gazdatlanul marad a holtba. Amodább ketten suttognak. Az én férjem nem szereti, ha sokat táncolok; megígérttem neki, hogy a valcert föl fogom. Én meg a negyestől mondtam le. Ki tudna mind tollhegyre venni a sok szót, mely itt-ott elesett ennek ruhájáról annak családi körülményeiről stb. De meg a tarka kép is változik. Emitt új alakok merülnek föl. Az egyik rendező hölgyet vezet karján, bizonyosan vidékit, mert egy-két helyen bemutatja, mások előtt pedig elsetal vele. Ismét új pár. Viruló arcu menyecske, hevvél táncol; hogyné beteg volt szegényke — két hétig s most örül, hogy ő is részt vehet a mulatságon. Ideje azonban hogy attérjünk az urakra is.

Az urak mulatnak. Egy rez természetesen kártyázik; ezek közül az egyik folyton szítja a kártyát: soha sem jart ilyen rossz lapja. A másik partnerét korholja sutasítja, hogy mint kellett volna játszania. Emez boszankodik, hogy utimóját fogtak el, mert elolvasta a tarokkok számát. Kiegészíti a társágot a gíbic, izgatottan föl-föl ugrik, beszalad a táncterembe megnézi, hogy kis felesége kivel táncol s azután savanyu keppel visszatér.

Más csoportok boroztatnak. Sok szó esik itt a régi dolgokról mikor még fiatalok voltunk. Egyik úgy elkeseredik ezen, hogy neki meg nem a falnak, hanem a kissé alacsonyán lógó lámpának. Mások mutatni akarják, hogy még bírják. Egy kissé természetes ur fehér kesztyűt előszakal ujjaira, belép a táncterembe. Épen valcert húznak, ez az ő legkedvesebb tánc. Neki gyürkődik, hamarosan megáll parjává; újra kezdik újra meghallanak. Teringettet! Aprópéruzét a nadrág zsebebe találta tenni, s most az gátolja a táncban. Boldog naivitas, mely mindig másban keresi a hibát.

Szünórakor. Fűlsikestítő zaj. Bevonult a bur zenekar. Trombitájuk rekedt; hagyne, a derék legények messze délről, meleg éghajlatról jöttek s most mind náthások a mi légáramos éghajlatunk alatt. Majd kezdődik a tombola. Anbó, teinó s így tovább; nyer, a ki tud, de sok nem közödni meg nyereseményt. Egyik többgyerekes mama gummibabát nyer. Őmen a másik mérgeződik, hogy paprikát nyert, pedig abból otthon is bőven van. Emitt a füstölt sonka tevesztetts el a helyet, mert nem kóser. Egy házasulandó ifjut meg kosárral tisztelte meg a szeszelyes sors. Aztán kapkodják az „Agance” legfrisebb számát. Vagy nevétes. De van egyes megénekelték némi kelemele len érzés is, mely másnap is szinte duzzasztotta a epeket.

Utóhangulat. Szünóra után újra kezdődik a tánc mulának hévvel, kedvvel. Olyan általános jóhangulat, hogy valóban szerencse, miszerint a Szilveszter-estély két évig tartott külföldben ki nem tombolhatta volna magát az a sok jó kedv, mely várva-várta a kedvező alkalmat a kitombolásra. De hát a hol öröm van, közel ott öröm is. A penztáros savanyu arccal mondja, hogy a bevetel 7 pengő holot a kiadás kétannyi. A fizta jövödelemből így hát bizonyosan fölépül a Koresolya Egylet új pavillonja s a jövö Szilveszterestély ott lesz már tartható csak addig tessék várni.

Többen.

A „Többen” által irt cikkhez magunk részéről az „Agance Tracs” nyomán közöljük a mulatságon megjelent kölgyek nevsorát.

Asszonyok Bauss Sándorné, Bárány Gyuláné, Farnadi Flórisné, Fried Albertné, Engl Guidóné, Dr. Éhu Kálmenné, Haám Ferencné, Dr. Héjjas Imréné, Dr. Hochreiter Kornélné, Jünker Gusztávné, Metolcsi Istvánné, Melicskó Miklósné, dr. Nagy Sándorné, Plachner Manóné, Prettenhoffer Ödöné, özv. Pikk Albertné, Sannor Józsefné, Schreier Bélaé, Schlegel

Lőrincné, Sarközy Andorné, Szántó Jánosné, Zsifkovics N-né.

Lányok. Haám Anuuska, Hochreiter Rozsika, Melicskó Elluska, Pikk Irmuska, Somogyi Margitka, Schlegel Vilmoska, Wesatz Szerén (Mohács), Zsifkovics Jolánka.

C s a r n o k.

Az olvasmányokról.

Irta: Brandes György.

Gyakran vetik fel az újságok, időségi lapok a kérdést: Melyik ama száz legjobb könyv, melyet mindenkinek meg kellene rendelni, a ki egy kitünö könyvtárt akarna alapítani?

S a felelet, mely visszhangot ad: A Szentírás, Robinson, Homeros, Horatius, Dante, Shakespeare, Goethe, Grillparzer, Arany, Petöfi Róvine, Pascal, s különbözök az ország szert, hol kérdeztetett, a személyek szerint, hol felelet tétetett.

De kérdő és felelő elég gyermekesűdek, hogy higgyék, hogy van száz oly könyv, mely nonek, ferinek egyaránt a legjobb.

Pedig a dolog nem úgy áll; a tapasztalat mutatja, hogy tatan a legjobb munka, amely egyikre mély benyomást tesz, a másikat hidegen hagyja; hogy amely bennünket mint fiatalokat megindított, később kevesre becsültük, Alig van oly olvasmány, mely minden időben, minden embernek jó lenne.

Ez azért nem eszlelhető manapság oly könnyen, mert kevesen vannak, kik olvasnának; csak az olvasmányok kihasználásából élnek. Az olvasás tehetsége kibalt. Mindenki olvasásra képes.

100 olvasó közül azonban 90 csak újságot lát, egy olvasmányt, mely semmiféle fejtörést nem kíván, mert az a fejezet, mely ilyet okozna, egyszerűen nem lesz olvasva. Azok, kik még mást is olvasnak, gyakran úgy tetszik, mintha nem is olvasnának. Ki nem ismeri e kifejezést: Mit használ ezen s ezen könyv fölött beszélni velem, bár olvastam néhány év előtt, de az a szerencsétlenségem, hogy mindjárt el is felejtettem.

Mások meg teljes figyelem nélkül olvasnak; vagy mindjárt olyat választanak, mely figyelmet nem is igényel. Teny, hogy elfelejtik. Sok nincs szöve a teljes megértéshez. Például fiatalok idegennyelvű könyvet olvasnak, nem keresik az ismeretlen szót fel, következtetnek rá az értelemből; azaz felet nem értik meg s ez elég nekik, többhöz úgy sincsenek szokva.

Oly termékeknek melyeket, természetükkel fogva nem reudes értelemben kell fölfogni — mint pl. lírai költemények — az olvasók egyenesen lemondanak róla, hogy megértsék azt, mit a szerző gondol.

Ismerőseim egyike kísérletet tett egy izben skandináv hölgytársaságban Goethe: „Isten és a bayader” költeményével, oly módon felolvasni, hogy minden szakaszt az utolsóval kezdett.

A rimek kitünően zengtek a költemény öszhangja megörizve, s mindenki szépnek találta.

A megértés e kihasználása azonban nem igen lehet értékes. Ha az ember a jelenségek ily módja fölött vagy hasonló fölött gondolkodik, könnyen rájöhet e kérdésekre: Miért olvassunk? Hogyan olvassunk?

Nem fölösleges időtöltés ezt kérdeni. Még igen művelt emberek is tévednek abban a kérdésben: hogy hogyan kell olvasni.

Egy izben Norvegiában meg voltam hívva egy jó módú tekintélyes emberhez, hol fölűnt nekem, hogy az egész házban nem volt könyvszekrény. Kérdésemet megtudtam hogy nincs sem az, sem könyv. egy pár ajándékon kívül.

— „De ön olvas, vagy sokat olvasott?” Kérdém.

— Természetes, mi sokat utazunk s időközben sok könyvet is veszünk, de a halóban hagyjuk.

— A halóban! Azaz a vasuti kocsiban.

És felvilágosított, hogy egy könyvet elég egyszer átolvasni.

Bizonyára csodát keltett volna, ha ezt felelem erre:

— Egyszer annyi, mint egyszer sem. Ki csak egyszer olvas el egy jó könyvet, nem sok fogalma van róla, különben újra hozzáfogna.

Azokat a könyveket, melyek értékesek előttem, tiszszernél is többször olvastam. Addig nem is ismer az ember egy könyvet, míg felig kívürl nem tudja.

Nem úgy kell hát olvasni, hogy a halóban legyen.

Jól esik az embernek az is, ha megtudja a könyvet szerezeni — módja van hozzá. Vannak emberek kik azt jólétük dacára sem teszik.

Egyszer egy műbarátnál voltam Skandináviában, egy embernél kinek műgyűjteményei a milliót mesze meghaladják s mikor festményeit megbámultam, mondtam:

— Szeretném látni könyveit is, hol vannak. Egy kissé mérgesen így felelt:

— Nem gyűjtök könyveket.

Alig volt egy-két könyve.

Vannak — különösen Németországban emberek, kik beérik a kölcsön — könyvtárrakkal.

Biztos jele az izlés műveltség elfajulásának, midön fürdő helyeken az ember társaságtalan hölgyeket drága öltözetekben lát az ő piszkos, zsiros könyvtári regényökkel a kezükben. E hölgyek bizonyára szegyenélnek magukat ha egymás által viselt ruhát kellene hordaniok — de könyvet még se vesznek jart. Ilyen könyveket olvasnak, egyiket a másik után, míg egyik a másikat felejtett.

Sőt a gazdag emberek is ritkán szeretik a könyvet, ami abban is nyilvánul, hogy a példány kimélese végettegy kötetetbe kötetik, amely a tartalomnak s a tulajdonos személyének is megfelel.

Pedig ebben a tartalomban ily felfogásának s a személyes izlésnek egyáltalán nincs helye.

Az ember ki azt mondja: nem gyűjtök könyveket, nem látta be az olvasás szükségét.

Miért olvassunk? a kérdés tolu legelőbbben is előtérbe.

Nem becsülöm tul az ismereteket, mit az olvasás ad. Sok emberben az olvasás csak pótoló; gyöngébb kiegészítője az életnek s tapasztalati világnak.

Hasznosabb nagy utazásokat tenni, mint terjedelmes földleírásokat olvasni. Az embereket sokkal jobban megismerjük, ha városokban látjuk őket, mintha könyvben tanulmányozzuk.

Még tovább megyek: szobrok, festmények, ha jeles művészektol erednek, tanulságosabbak, mint bármely könyv.

Michel Angelo, Tizian, Velasquez Rembrandt jobban megtanítottak ismerni az emberiséget mint a könyvtárak.

Rendszerint a könyvek úgy tekenteudök mint elméletek. Valamint az orvos sem elégedhetik meg csak szakmája, tudománya fölötti olvasással, hanem betegét kell ismerni, éppogy a könyvek minket egyáltalában semmire sem taníthatnak, ha az életet at nem buvároljuk egyidejűleg.

Ha nincs önálló ember-ismeretünk, még egy rezényt se élvezhetünk. Nem ítelhetjük meg igaz vagy hamis képét adja-e az embernek.

Hogy ez így van, látható a sok bolondos bírálatból.

— Így és úgy nem érez, nem cselekszik senki! — mondja egy, ki az emberiség szük körét látja, s nem értette meg soha, ami körötte a nagy világban előfordult.

Korlátolt látókörű emberek rossznak vagy természetellenesnek jeleznek egy könyvet mert a valóságon tul esik, azon a valón, mit ök ismernek. Ezek való világa a világ valóságához úgy aránylik, mint az usztató a világtengerhez, az oceaéhoz.

Olvassunk, hogy a magunk tapasztalatahoz más nagyobb, mélyebb belátásu, emberek tapasztalatait csatolhassuk.

Olvassunk, mert a tudományban a munka, a buvárlat századokból kimerített alakban és megtisztult állapotban kerül élénk, s mivel mi a remekül írott művekben saját-

vagy leereszkedő mosolyáért, ott lehetetlen hogy egy-beolvadjanak a különböző társadalmi rétegek; sőt minél tovább haladunk az az idővel, mindinkább nagyobb válaszfalak kezdenek emelkedni ember és emberközött; s épen a magát fölvilágosodottnak tartó kor nemzedéke szeméremhelyégre ereszkedik.

Egyenlőségről, testvériségről beszélünk, mikor éppen az ellenkezőjét mutatják tetteink; hangoztatjuk a fölvilágosodottságot, a mikor sötétség majdnem rabbilineseket készül rakni megújítani vágyó szellemünkre. Haladunk a tudományok s haladunk mi is azokkal, vagyis tágul ismereteinköre de más tekintetben visszavágyunk a régi multba, a hol kasztoakra volt osztva a nép.

A farsang tehát, mely mulatságok révén hivatta volna, hogy összetömörítse a társadalmat, ezt elérni sem nálunk, sem másutt nem fogja. Mulatni ugyan fogunk ebben a farsangban is, mint az előző évek hasonló szakában; de hasonlóan az előbbi évek mulatságaihoz gondosan figyelni fogunk, hogy, ha kabátunk egy iparos vagy kereskedő kabátjához ért, azt másnap kikéféltetjük... stb.

Igaz, hogy nem kívánhatjuk senkitől, hogy a k r p a közé keveredjék; de nem is erről van szó. Egy uri osztályhoz tartozó nem mehet akármilyen mulatságra, de meg az iparos vagy kereskedő sem. De vannak olyan mulatságok a hol a most említett három osztály találkozhatik, anélkül, hogy az uri ember vesztene nimbusából, és anélkül, hogy a másik két osztálynak alázkodnia kelljen, mert egy u. n. ur vele szóba állott.

Fz az osztályok közti ellentét-kihegyezés, sajnos, napirenden van s így törtémi azután, hogy a legéletrevalóbb egyesületek bomladoznak. — Itt van a szomszéd Nagy-Kanizsa. Több egylete, klubja van. Tizenhárom-tizennégy évvel ezelőtt a „Polgári-Egylet” virágzott legjobban: úgy, hogy a kanizsai „Társas Kőr” majdnem felszámolni készült. Ma megfordítva áll a helyzet, a „Társas Kőr” virágzik és tengődik a Polgári Egylet”. — Hogy miért, könnyű megmondani. A míg a „Polgár-Egylet” valóban polgári egylet volt, a hol az ur, iparos és kereskedő naponta találkoztak, barátságosan eszmét cseréltek, külső fénykedésekre, cerimóniákra nem gondoltak virágzott és gyarapodott az egyesület vagyona: mihelyt azonban az egylet-alapító iparos és kereskedő polgárokat kezdték észre nem venni az urak, az egylet alapeleme ott hagyta a nagyuri kört, mely most keservesen küzd.

De még egyet. Hol vannak a mi egykori dalköreink? Sehol. Mintha csak mindennek el kellene posványosodni. Még az ugyanazon testületek és társulatok kebelében is dólnia kell bizonyos meehasonlásnak, hogy, a mi a társulás eszméjében fölemelő volt az elpusztuljon s felüsse fejét az ami elősegíti a megbomlást.

Két példa a sok közül, melyek megszívlelésre méltók és méltók, hogy gondolkozzunk fölöttük a rövid farsang után jövő nagybőjtben.

Elmultak a karácsoyi szent napok

el az újév ünnepe. Szívünk hevül, lelünk még most is emelkedik a rátok való vissza emlékezésnel; mert úgy éreztük, hogy legalább ezeken a napokon testvéries érzés hatotta át a kebleket; az Isten háza rangkülönbség nélkül befogadott mindenkit, ezzel is tanítva bennünket arra, hogy egyenlők vagyunk!

H i r e k.

— **Személyi hírek.** Kiss József papai teológiai igazgató-tanár volt csurgói professzor és Deák papai főgimnázium tanár december 29. és 30-ikán Csurgón tartózkodtak. — Erdősy Bódog ciszterciata tanár vissza utazott Szekesfehérvárra.

— **Kinevezés.** Ő felege a király a m. kir. honvédség tartalékában 1901 január 1-ei ranggal Bolgár Dezsőt, tanítóképző intézeti gazdasági szaktanárt, hadnagygyá nevezte ki s egyúttal a 20 gyalogezredből a 16-ik gyalogezredhez helyezte át.

— **Öngyilkosság.** Marek Tamás kőműves mester felege dec. 29-én az esteli órákban beleugrott a lakásukhoz közel eső kúba. Mikor a kútból felhozták, a lábcsontjai el voltak törve s nem volt már életben. — Mondják, hogy a szegény asszony tudóbajos volt s a napjai már meg voltak számlálva. — Keserves perceit megrövidítendő, szánta el magát e borzalmas tette.

— **Beszámoló.** Az országgyűlési képviselő, lejáróban levén az öt éves mandátum, beszámolókat tartanak. Hír szerint Szalay Károly csurgói képviselőnk is tartott beszámolót a karácsonyi időben, de nem Csurgón, hanem Gyékényesen s lehet, hogy más falukban is. — A csurgói kerület választóinak nagy része nagyon kíváncsi, hogy tisztelt képviselőnk micsoda elveket vall most, mikor az Ugron — páriból kilépett, a Kossuth-párthoz nem csatlakozott; de a néppárt tagjai közé sem iratkozott be, a szabadelvű pártba pedig, hogy belepert volna, arról sincs tudomásunk.

— **Szilveszter-nap.** Az ev. ref. s a róm. katolikus templomban dec. 31-iken délután háláadó istentiszteletek tartottak. Azo felül a katolikusoknál estélyi mise is volt, a melyen óriási számú közönség volt jelen.

— **A színészek távozása.** Fekete Miksa színtársulata dec. 30-ikán Aisó-Lendvára távozott, a hol január 1-én a Gesakkal kezdte meg előadásait. Kivanunk nekik jó sikert és bő aratást.

— **Vége a vakációnak.** A tanítóképző intézeti ifjak, valamint, a gimnáziumbeliek jó egészségben megerkeztek január 2-ikán. Az előadások január 3-ikán kezdődtek. — Az első feleletek — mondják — kissé dőcögösek voltak; de most már a tanárok s a tanítványok teljesen benn vannak a régi kerékvágásban; városunk pedig deákjaink megerkezésével újra megnepesedett.

— **A most felállított hídmerleget** Reményi Samu vette ki berbe a városból 150 koronaért. A Széchenyi-terem levo mostani merlegelő bódé eltűnt s ezzel is odértünk hogy egy diszteléséggel kevesebb lesz újfalunkban, hogy idővel a kút is szivattyuskút legyen s feje vetessék a disztelés fenytnek, melynek szomorú alakja meg a legvidamabb emberek szemében is búkonykeket fakaszt.

— **Az újév.** Már az ő-évben beköszöntött az újév, mert a hány cigánybanda csak van Csurgó községében, már Szilveszterkor gratulált, hogy az újév reggelén tovább folytassák a meg meg nem látogatott helyeknél a muzsikálást. Gyermekek, masok egymásnak adták át a kíváncsot, hogy boldog újévet mondjanak; levelhordó korektúra-szállító, ilyen-olyan alkalmazottak, keményseprők stb. stb. egymásután jöttek. Majd egyes üzletemberek is elküldték számlaikat, a minél előbb való kiegyenlítés emlegetve. De jöttek azután más gratulációk is nevjegyen, képes levelezolapon helyből, környékből majd megszervezve. Így volt ez különben a multban s így lesz ez a jövőben is. Meg csak azt kell

megemlitenünk, hogy az éjféltutáni eső regge-re hónap engedett helyet s január 1-én egésznap szitált a hó s oly hideg szel fujdogalt a minot meg ezen a télen januárig nem réztünk. Ez a hideg napról-napra fokozódik Deli órákban is 8 fokos hideget jelezhetünk. Este es reggel 13—15 minusz fokra szállt a keneső.

— Szilveszter estélyen fölülfizettek: Csepinszky Pál, Jünker Gusztáv, Sárközy Andor, 1—1 koronát, Vago Gyula, 2 koronát. Fogadják ez uton is az Egylet köszönetét. Kedves kötelességet teljesít az egylet választmánya, miat a rendezőség, midőn e helyen is köszönetet mond Sreier Beláné urnőnek, Melitsko Ella, Ham Annuska, Schlégel Vilma kisasszonyok, Sándor Jozsef, Engel G. István, Bárány Géza, Bauss Oliver uraknak szives közreműködésükért, melylyel az estély fenyt nagyban emeltek. Ugyisint köszönetet a tombolatárgyak szives adományozóinak is. Egyúttal kijelenti a rendezőség, hogy az Agence Tracsban senkit sereni nem akart s ha valakit mégis megszerett volna, ezennel bocsánatot kér.

A Szilveszter-estélyen talaltatott egy rubinkó és egy legyező, a tulajdonosok forduljanak dr Ehn Kálmánhoz.

Karcolatok.

a Som. Csurgói Korcsolya-Egylet Szilveszter-Estélyéről.

Előhangulat. Ugy mondja valaki, hogy az élet nem más, mint hangulat. Ez kétségbevonhatatlan s miután így áll a dolog, akkor az is igaz, hogy a hangulat annyit, mint az élet. ebből pedig önként következik, hogy Szilveszter-estélyi annyit mint az élet, mert, ha valahol volt hangulat, úgy bizonyára Szilveszter-estélyünk volt az a hely. Meg nem bocsáthatom magamnak, hogy karcolatom eüen nyen lakikai eszmefuttatásba bocsátkoztam, de most már mindegy, e nyomon végig kell haladnom s keresnem kell azt, hogy minok voltak azon előhangulatok, melegekből Szilveszter-estélyünk kedélyes hangulatharmoniaja kinott.

Jesszus! Megint előke! Micsoda unalmas dolog, micsoda utánzás. Igazán kivesszett az emberektől az eredetiség, a szellemes ötlet. Mit lehet varni egy nyen mulatságtól... Baitt táncosno föllepte! Uram ne hagyj el! Hogyan vigyem el a leányaimat?! Csak nem akarja a rendezőség, hogy a fiatal teremtesek meglássák egy táncosno bokáját, talán még a... fodrát is. Miyy romlott is ez a világ... Kik rendezik ezt az izet, hángversenyt, vagy micsodat? Hangverseny? És ezt előképpel kell kezdeni! No hiszen ezek értének valamibez. Mert nem kerdeznek meg valakit, a kinek sinnye van, az nyesmiket? Lattak volna csak azt a bait a melyet mi rendeztünk a szegedi árvizkárosultak javára. Mi arvizzel kezdjük a programot... Nézd csak nézd! Ezek is elmennek az estélyre! Pedig biztosan ott lesznek, hiszen a nevük is ott van a rendezőség közt. No ez nevétséges. Ezek a jó urak azt hiszik, hogy az ember csak arra van teremtvé, hogy Peterrel, Pallal egy levegot szivjon. De már abból semmi sem lesz...

Műsor. Párba után; előke. A hatas nagyszerű; eiragadó pozok, kifogástalan világitás. Zongorajatek hegedű kísérettel. Zajos tapsvihar, melyet meltan előlegezett a közönség a bájos művészonek, ki distingválit finom játékával egyszerre első fölleptével megnyerte a haligatóságot és általános lon az óhaj, többször is élvezheti művészet. Mimi mamaja; fölolvásás. Rövid, velős talaló helyi vonatkozásokkal. Kár, hogy a kissé gyors előadás miatt egy-két hely nehezen volt érthető. Gratulálunk. Fölolvásókban úgy sem bővölködtünk s kívánjuk, hogy ez az első föllepés hosszú sorozatnak legyen kezdőpontja. Az ő egészségére; előke. Csinos jelenet, bájos mosolygó arcok; kifogástalan elakítás, meg a fekete szoknya részéről is. Zongorajatek négy kézzel. Csupa erő, csupa tűz, hogy is ne: két fiatal ember ad elő egy nászindulót. Utána szóló zongorajatek. Kifüő technika, finom érzés. Baitt-tánc. Sikerült trefa, remek mozdulatok, kacér pillantások, valódi cigarettafüst. Az ígert meglepetések a szünóra alatt mentek végbe, azért róluk ott.

Az asszonyok is mulatnak. Megszólal a zene. A közönség mozgolodik. Bájos arcok végig tekintenek a termen, ragyognak a sze-

ságos szépséget, egy szépet imádó személyiséget találunk, akit mi csakis ezen az uton ismerhetünk meg.

Az olvasás élesebb elmet, nagyobb fogékonyságot ad az értékes megítéléshez. És ha az olvasmány csak ártatlan szórakozást nyújtana is, az élet mindennapos fáradalmában már ez is értéket képez. A pusztán mulattató olvasmány sem megvetendő, — ha mulattat.

Hozzá teszi valaki: „Olvassunk, hogy jobbak legyünk!” Ezzel az erkölcsös olvasmányt akarja kiemelni a többi irodalmi termék közül.

Nem akarom tagadni, hogy javulhat az ember az olvasás által, de minden attól függ, hogyan olvas az ember. De a kérdéshez még nem értünk el.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

A lap szellemi jésztéi illető közlemények Matter János főgimnáziumi tanár címére küldendők, névtelen és ismeretlen aláírású közleményekre nem válaszolunk. Kérlek, íratokát vissza nem adunk.

Mindazoknak, a kik bennünket az újév alkalmából jó kívánataikkal fölkerestek, meleg köszönetét fejezi ki a szerkesztőség és Göre Gáborral „hasznosító lyokat” kíván.

M—r Rezső. Csaca. Minden jókat neked is, meg az összes rokonságnak.

Figyelmeztető. Olvastam, mielőtt me jelent volna. A ki megérti a tréfát, bár it-ott talán erősebben nyilatkozik is meg, nem talál az „Agence Tracs”-cson megbotránkozni valót, a ki azonban nem érti, az a Szentírás is megbotránkozhatik mindjárt. Mózes könyvein és meg a szép költői „Énekek éneké-n” Az „Agence Tracs” sz llemes volt és fölkerült a szerkesztőjét, hogy dolgozók ő is lapunkba mert szípor-kázó és szellemes dolgozó-társakra egy lapu k mindig szüksége van.

Kiadólaptulajdonos:
V á g ó G y u l a

Hirdetések.

1055 1900, végreh. sz.

Arverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszék 1900 évi 2949 számú végzése következtében dr. Nagy Sándor ügyvéd által képviselt Csurgói takarékpénztár javár r. t. javára Hosszu János és Vince Erzsébet ellen 330 kor s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás utján le felül foglalt és 118 koronára becsült következő ingóságok, u. m. 7 drb. sertés. — 1 cseplőgép; — egyéb gazdasági eszközök nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n. atádi kir. bíróság 1900 évi V. 1959 számú végzése folytán 330 kor. tőkekövetelés ennek 1899 évi nov. hó 21 napjától járó 6 0/0 kamatai, egyharmad 0/0 váltó díj és eddig összesen 148 kor. 60 filliben bírónlag már megállapított költségek erejéig Szobban alperesek lakásán leendő eszközlésére.

1901 évi január hó 9 napjának del előti 9 óraja

határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alol is el fognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták

és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt N.-Atádon 1900. évi dec hó 26
SZABÓ JOZSEF.
kir. bírósági végrehajtó.

17 1900 végreh. sz.

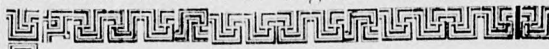
Arverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbíróság 1900 évi v. 474 számú végzése következtében Jünker Gusztáv ügyvéd által képviselt Som. Csurgói tkptárjavára Szmodits András Cserti György Horváth Vendel ellen 340 kor. s jár. erejéig 1900 évi auguszt hó 31-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján le foglalt és 814 koronára becsült következő ingóságok, u. m. házigazdasági — állatok és felszerelés, gabona nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csurgói kir. járásbíróság 1900-ik évi V. 4744 számú végzése folytán 340 kor. tőkekövetelés ennek 1900 évi május hó 17 napjától járó 6 0/0 kamatai, 1/3 0/0 váltó díj és eddig összesen 62 kor. 32 fillérben bírónlag mármegállapított költségek erejéig Bükösdönleendő eszközlésére

1901. évi január hó 9 napjának d. e. 9 óraja

határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alol is el fognak adatni.

Pénzkölcsönt

kaphatnak, leggyorsabban minden elfogadható visszafizetési feltételek mellett:

- KATONATISZTEK, =====
- ===== KÖZTISZTVISÉLŐK,
- HIVATALNOKOK, =====
- ===== NYUGDIJASOK,
- KERESKEDŐK, =====
- ===== GYÓGYSZERÉSZEK,
- ORVOSOK, =====
- ===== NAGYIPAROSOK,
- KISIPAROSOK, =====
- ===== FÖLDBIRTOKOSOK,
- HÁZTULAJDONOSOK =====

és minden hitelképes egyén

továbbá:

minden jogi személy

- VÁROSOK, =====
- ===== KÖZSÉGEK,
- EGYLETEK és =====
- ===== TARSULATOK;

JELZÁLOG KÖLCSÓNOK

és

KONVERTÁLÁSOK

kieszközlötnek:

az:

„ÁLTALÁNOS FORGALMI ÉRTESÍTŐ”

által

☛ Budapest, VII. Erzsébet-körut 20. szám. ☛

Mutatványszám 50 fillér. (belyegeken is beküldhető.) 15—26

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások le és felül foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csurgó 1900. évi dec. hó 9.

FONYO ISTVAN.

kir. bírósági végrehajtó.

1056 1900 végreh. sz.

Arverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszék 1900 évi 7875] számú végzése következtében Dr. Nagy Sándor ügyvéd által képviselt Csurgói tkptar r. t. javára Hosszu János es Puskas Istvan ellen 286 kor. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás utján le és felül foglalt és 1052 koronára becsült következő ingóságok, u. m. 2 lo 2 kocsi 4 sertés 1 cseplőgép egyéb gazdasági eszközök szena-szalma nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az N. Atádi kir. járásbíróság 1900-ik évi V. 4524 számú végzése folytán 286 korona tőkekövetelés ennek 1900 évi jun. hó 21 napjától járó 6 százaléka kamatai, 1/3 0/0 váltó díj és eddig összesen 108 kor. 23 fillérben bírónlag már megállapított költségek erejéig Szobban alperesek lakásán leendő eszközlésére

1901. évi január hó 9. napján d. e. 8 óraja

határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alol is el fognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt N. Atádon 1900. évi dec. hó 26.

SZABÓ JOZSEF.

kir. bírósági végrehajtó.

FÖLDBIRTOKOK

== VÉTELE es ELADÁSA ==

az ország bármely részén továbbá

földbirtokoknak

budapesti-bérházakra

v. o.

ELCSEPERÉLÉSE

telküsméretesen, leggyorsabban minden előzetes

KÖLTSÉG NÉLKÜL

lebonyolítottak;

FÖLDBIRTOKOK

☛ megvétele ☛

kevés tőkével,

vagy

a terhek rendezési elvállaltatnak

a legpontosabban

az:

